

GNJEV BOŽJI

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb, Hrvatska
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

Mario Dučić,
listopad 2009.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobivati na svoju adresu, javite nam se.

„S neba se zaista očituje gnjev Božji na svaku bezbožnost i nepravедnost ljudi koji istinu priječe nepravедnošću.“ (Rimljanima 1:18)

Već neko duže vrijeme osjećam poticaj govoriti o Božjem gnjevu. Razlog je tome vrlo jednostavan – evanđelje se toliko razvodnilo; milost je toliko zloupotrebljavana da ljudi nisu svjesni realnosti Božjeg gnjeva nad grijehom. Rezultat svega toga je opasna raspuštenost koja je vidljiva kod vjernika i svijeta koji, nažalost, bezbrižno streme prema uništenju svojih života. Mnogi od njih proživljavaju razne teške situacije ne shvaćajući da je izvor tome uzročno-posljedično kontinuirano stanje njihove raspuštenosti, bezakonja i nepravедnosti.

1. NEOSPORNO JE DA SMO SPAŠENI MILOŠĆU GOSPODINA ISUSA KRISTA, ALI TO NE PONIŠTAVA DRUGU NEOSPORIVU ČINJENICU DA POSTOJI I BOŽJI GNJEV.

Malo prije izjave o Božjem gnjevu, apostol Pavao govori da se u evanđelju očituje pravедnost Božja; „iz vjere u vjeru, kao

✦ **Evanđelje se toliko razvodnilo; milost je toliko zloupotrebljavana da ljudi nisu svjesni realnosti Božjeg gnjeva nad grijehom. Rezultat svega toga je opasna raspuštenost koja je vidljiva kod vjernika i svijeta koji, nažalost, bezbrižno streme prema uništenju svojih života.**

što stoji pisano: »Pravednik će živjeti od vjere« (Rimljanima 1:17b) To je nepobitna istina. Naravno, moguće je zaključiti kako smo spašeni Božjom milošću, a ne našim zalaganjem i dobrim djelima. Međutim, zanimljiv citat kojeg Pavao citira u Rimljanima je iz Habakuka 2:4 koji u cijelosti kaže ovako: „Gle: propada onaj čija duša nije pravedna, a pravednik živi od svoje vjere.“

Još jednom želim naglasiti da smo opravdani vjerom u Gospodina Isusa Krista, što ne umanjuje sljedeću činjenicu: ako nakon obraćenja i pokajanja nastavimo živjeti u bezbožnosti i nepravednosti, ta milost ne može uvijek i bez obzira na sve zaustavljati posljedice krivog životnog izbora. Nadalje, vjerujem da se u crkvu uvukla vrlo opasna đavolska teologija koja iskorištava milost do te mjere da ljudi misle da i nakon obraćenja, bez obzira kako živjeli i što radili, neće snositi ikakve posljedice na ovom svijetu ili da je to nešto pogubno za njihove

✦ Vjerujem da se u crkvu uvukla vrlo opasna đavolska teologija koja iskorištava milost do te mjere da ljudi misle da i nakon obraćenja, bez obzira kako živjeli i što radili, neće snositi ikakve posljedice na ovom svijetu ili da je to nešto pogubno za njihove duše.

duše. Upravo zato apostol Pavao nastavlja i kaže vjernicima koji su se obratili, ujedno poganima i Židovima, da se unatoč vjeri gnjev Božji može očitovati nad svakom bezbožnosti i nepravednosti, a osobito nad onima koji „istinu priječe nepravednošću.“ (Rimljanima 1:18b)

Grčka riječ koju Pavao koristi za bezbožnost (ljudi) je *asebia*. Riječ nas upućuje na zanemarivanje i kršenje dužnosti prema Bogu, bližnjemu ili sebi. Za nepravednost koristi grčku riječ *adikia*. Ona pak ukazuje na činjenje nečega što se ne treba činiti, odnosno onoga što je krivo ili zlo. Kada to stavimo u kontekst cijelog poglavlja, postaje nam jasno da Pavao govori kako bez obzira na naše ispovijedanje vjere, ako svjesno zanemarujemo i kršimo naše dužnosti prema Bogu i bližnjemu ili pak prema sebi, ako radimo ono za što znamo da je pogrešno i da ne trebamo raditi – postoje određene posljedice. Jedna od njih je navlačenje Božjeg gnjeva. Govoreći o poganima, Pavao nam ukazuje na jasan princip koji se može primijeniti i na nas danas: „iako su upoznali Boga, nisu mu iskazivali ni slavu ni zahvalnost kao Bogu. Naprotiv, postali su isprazni u mislima svojim i njihovo je nerazumno srce potamnijelo. Umišljajući da su mudri, postali su ljudi...“ (Rimljanima 1:21-22)

Vjerujem da postoje vjernici koji, iako su upoznali Boga i doživjeli velike stvari i promjene s njim, negdje su u svom hodu s Bogom bili prevareni i zanemarili svoje dužnosti prema Bogu i bližnjima. Više mu ne daju slavu kako

pristoji, niti su zahvalni. Zbog toga primaju na sebe Božji gnjev i postaju isprazni. Sami sebe, kaže Pavao, proglašuju mudrima i pametnima, ali njihov životni stil to niječe. Zapitao sam se kako je moguće za one koji se zovu njegovim imenom da se u nekim životnim segmentima ponašaju čak i gore od svijeta. Zaključio sam kako je na neke previše utjecao odgoj, ali je velika većina evanđelje uzela olako bez pretjerane volje i želje za promjenom. Takvi se često pozivaju na milost bez želje za istinskom promjenom koju Božja milost i donosi.

Vrijeme je da se iskreno preispitamo i prestanemo zavaravati ispraznim riječima iskorištavajući Božju milost i ljubav te ispravno sagledamo sliku o Bogu i njegovoj pravednosti u cjelini. Kada je apostol Pavao ohrabrio vjernike u Efezu da nasljeduju Boga, nije samo rekao kako je dovoljno da vjeruju Bogu, već ih je upozorio da postoje oni koji ih zavaravaju propovijedajući evanđelje koje nije utemeljeno na Božjoj pravednosti i svetosti.

Nažalost, osim pravog evanđelja, u svijetu se propovijeda i razvodnjeno evanđelje koje vodi ljude u propast. Ono sadrži i elemente vjere i milosti ali ih stavlja u pogrešan kontekst. Pogledajmo riječi apostola Pavla upućene Efežanima. Osim što im pruža konkretne stvari o tome kako nasljedovati Boga, također govori o posljedicama takvog lažnog evanđelja: „A bludnost i svaka vrsta nečistoće ili požude neka se i ne spominje među vama, kao što se pristoji svetima! Ni prostaštvo, ni ludorije, ni dvosmislene šale – što sve nije na mjestu – već radije zahvaljivanje! Jer ovo znajte dobro: nijedan nečisti, nijedan lakomac – to jest

idolopoklonik – nema dijela u Kristovu Božjem kraljevstvu!“ Zatim nastavlja i jasno kaže: „Neka vas nitko ne vara ispraznim riječima, jer zbog ovih mana dolazi srdžba Božja na neposlušne ljude! Prema tome, nemojte imati s njima nikakva posla!“ (Efežanima 5:3-7)

I upravo radi takvih ispraznih, đavolskih riječi onih koje govore neistinu Božjem narodu danas, dolazi do teških i pogubnih posljedica nad crkvom i ljudima općenito. Crkva je pokleknula. Članstvo je postalo važnije od obraćenja. Ako tko i dođe u crkvu, želeći ih zadržati, ona čini sve što je moguće kako bi im „olakšala“ kršćanski život i to često prešutno dopuštajući nepravednost i bezbožnost propovijedajući razvodnjeno evanđelje, koje može zvučati vrlo mudro i intelektualno, ali koje je bez prave sile za promjenom. Pavao nam kaže da s takvima nemamo nikakva posla, jer je spasenje naših duša vrlo ozbiljna stvar!

2. BOŽJI GNJEV SE OČITUJE NA ZEMLJI, A SAKUPLJA SE I ZA BUDUĆI „DAN GNJEVA“

Ako se ponekad i usude, pastori će, ili pak vjernici, ponekad govoriti o sudnjem danu odnosno danu gnjeva, ali najčešće kao nečemu

✦ Osim pravog evanđelja, u svijetu se propovijeda i razvodnjeno evanđelje koje vodi ljude u propast. Ono sadrži i elemente vjere i milosti ali ih stavlja u pogrešan kontekst.

što treba doći u budućnosti. Rijetko se čuje o njemu kao nečemu što se može očitovati i tu na zemlji. Razlog tome je višestruk. Neki o tome ne govore jer ne žele staviti osobu u nezgodnu poziciju, ali i zato što ne razumiju jednostavne principe Božje pravednosti te uzročno-posljedične veze koje dolaze kroz Božju pravednost. Zanimljivo je kako principe ulaganja i dobiti ili sjetve i žetve lako razumijemo u poslovnim krugovima ili jednostavnim životnim okolnostima, ali kada se suočimo s Bogom, tu stvari razvodnimo, „produhovimo“ te sami sebe uvjerimo kako se kod Boga te stvari jednostavno ne primjenjuju ili kako on sve to zaobilazi u ime ljubavi i milosti. Djelomično je sve točno. Istina je da nas nakon iskrenog pokajanja i promjene on ponovo prihvaća, ali nam ne daje dopuštenje za nepravednost i bezbožnost. Više puta sam imao prilike čuti vjernike da opravdavaju svoju

★ Zanimljivo je kako principe ulaganja i dobiti ili sjetve i žetve lako razumijemo u poslovnim krugovima ili jednostavnim životnim okolnostima, ali kada se suočimo s Bogom, tu stvari razvodnimo, „produhovimo“ te sami sebe uvjerimo kako se kod Boga te stvari jednostavno ne primjenjuju ili kako on sve to zaobilazi u ime ljubavi i milosti.

nepravednost i bezbožnost riječima kako čovjek jednostavno nije savršen. Naravno da čovjek nije savršen, ali suludo je da radi toga opravdamo očit grijeh i nepravednost i još povrh svega od Boga tražimo blagoslove!

Činjenica je da ljudi koji unatoč spoznaji o Bogu nastave živjeti u bezbožnosti i nepravednosti mogu iskusiti Božju srdžbu i to još za svog zemaljskog života. Nažalost, Bog će ih preko pohota njihovih srdaca predati raznim nečistoćama, sramotnim strastima i pokvarenom shvaćanju. Rezultati mogu biti pogubni. Pogledajmo neke od Pavlovog opisa takvih ljudi: „Zato ih je Bog preko pohota njihovih srdaca predao nečistoći, tako da sami obeščašćuju svoja tjelesa; njih koji su istinu Božju zamijenili lažju te se klanjali i iskazivali štovanje stvorenju mjesto Stvoritelju, koji je slavljen zauvijek. Amen.“ (Rimljanima 1:24-25)

Takve ljude i vjernike koji kažu da vjeruju, a žive nepravedno i bezbožno, Bog može predati raznim seksualnim nečistoćama. Mnogi takvi će se klanjati svemu stvorenome, a Boga stavljati u drugi plan. Odnosno, sve ono što želimo postići i doseći, za čime stremimo i žudimo, a stavljeno je prije Boga – to je idolopoklonstvo i zbog toga dolazi do Božje srdžbe. Takvi ljudi mogu robovati seksualnim nemoralnostima i perverzijama. Stoga nije čudo da je toliko nemoralnosti i rastava brakova prisutno kod vjernika. Jedan od mnogih razloga je i, vjerujem, što Bog nije bio na prvome mjestu.

Danas postoje crkve koje opravdavaju

homoseksualne odnose, nazivajući to jednostavno životnim stilom; kršćanski savjetnici koji savjetuju vjernicima da gledaju pornografiju kako bi im pomogla u međusobnim intimnim odnosima; pastori koji ohrabruju vjernike da gledaju filmove pune nasilja, vračarstva i nemoralnosti kako bi nakon toga imali kućne grupe i diskusiju oko toga, navodno, za evangelizaciju!? No, mi se nalazimo u zadnjim i opasnim vremenima i ne smijemo uzeti olako Boga i njegovu pravednost jer će sam Bog na nas izliti srdžbu i predati nas sramotnim nečistoćama i strastima: „Zbog toga ih je Bog predao sramotnim strastima: žene njihove zamijeniše naravno općenje protunaravnim; jednako muškarci, ostavivši prirodno općenje sa ženom, usplamtješe pohotom jedan za drugim, vršeći muškarci sa muškarcima – sramotne stvari i na sebi primajući pravednu plaću za svoje zablude“ (Rimljanima 1:26-27)

Drugim riječima, razne bolesti radi promiskuitetnog života, pravedna plaća je Božjeg gnjeva koji se očituje na zemlji. Ne postoji cjepivo milosti od pravedne plaće osim iskrenog obraćenja i pokajanja te primanje istine u ljubavi.

Osim toga, takve ljude Bog može predati i pokvarenom shvaćanju da čine što ne dolikuje. Manifestacija je, prema Pavlu, sljedeća: „...puni su svakovrsne nepravednosti, pokvarenosti, lakomosti, zloće, obuzeti su zavišću, ubojstvom, svađom, lukavštinom, podmuklošću; ogovarači su, klevetnici, mrzitelji Boga, nasilnici, oholice, umišljenici, izmišljači zala, nepokorni roditeljima, nerazumni, nevjerni, bez ljubavi i

bez milosrđa. Oni, iako poznaju odredbu Božju prema kojoj vršioći toga zaslužuju smrt, ne samo da to čine već i odobravaju onima koji to čine.“ (Rimljanima 1:29-32)

Znači, ako se takve stvari manifestiraju među Božjim narodom, a mi ih odobravamo ili prešućujemo u ime ljubavi, prihvaćanja različitosti i milosti – kako onda možemo reći da smo spašeni i idemo u nebo bez obzira na takvo stanje? Vjerujem da je sotona podmuklo osakatio crkvu radi takve pogrešne teologije i vjerovanja koje kaže da bez obzira kako ljudi žive nakon obraćenja, ući će u Božje kraljevstvo. Grijeh se više ne naziva grijehom već „nesavršenošću“; standardi više nisu bitni; bezakonje, nepravednost i nečistoća se odobravaju radi članstva, potreba i darova, a na kraju i zato što većina ionako tako živi. U konačnici, umjesto da to nazove manifestacijom Božjeg gnjeva, crkva opravdava

★ Činjenica je da ljudi koji unatoč spoznaji o Bogu nastave živjeti u bezbožnosti i nepravednosti mogu iskusiti Božju srdžbu i to još za svog zemaljskog života. Nažalost, Bog će ih preko pohota njihovih srdaca predati raznim nečistoćama, sramotnim strastima i pokvarenom shvaćanju. Rezultati mogu biti pogubni.

ili jednostavno ignorira te time vodi duše u smrtonosnu zabludu!

Osim tih manifestacija, vjerujem da postoje i mnoge druge o kojima apostol Pavao govori, a to su, osim ostalih, nevolje i tjeskoba. Iako nevolje mogu biti djelomično naša sudbina jer smo kršćani i normalno je da u ovom svijetu možemo iskusiti neprihvaćenost, pritiske i probleme, vjerujem kako neke nevolje i tjeskobe dolaze i radi naše neposlušnosti Gospodinu. Pavao je u drugom poglavlju poslanice Rimljanima ovako rekao: „a onima samovoljnicima i koji se protive istini a pristaju uz nepravednost – njima srdžbu i gnjev. Nevolja i tjeskoba na svakog čovjeka koji se odaje zlu, kako, u prvom redu, na Židova tako na Grka!“ (Rimljanima 1:8-9)

Grčka riječ koju Pavao koristi za nevolju je *thlipsis* što znači biti slomljen ili ozbiljno pritisnut, a grčku riječ za tjeskobu *stenochoria* što znači biti stavljen na neko usko mjesto, biti pritisnut sa strane. Drugim riječima, Pavao kaže da određene nevolje i pritisci ne moraju biti nužno od zlih duhova već od samoga Boga upravo radi našeg odavanju zlu i zlim stvarima. Pavao kaže da Bog nije pristran, bili mi vjernici ili

✳ Sve ono što želimo postići i doseći, za čime stremimo i žudimo, a stavljeno je prije Boga – to je idolopoklonstvo i zbog toga dolazi do Božje srdžbe.

nevjernici. Ponekad, mi vjernici, mislimo da je prema nama pristran zato što smo upoznali Krista i zato što imamo njegovu milost i dobrotu koja „pokriva grijeh“. A upravo radi takvog pogrešnog stava znamo ponekad nastaviti živjeti u grijehu iskorištavajući Božju dobrotu, ne znajući da na sebe dovlačimo Božju srdžbu.

3. BOŽJA MILOST, DOBROTA I STRPLJIVOST NE POKRIVAJU NAŠU NEPRAVEDNOST I BEZAKONJE VEĆ NAS VODE PREMA PROMJENI (OBRAĆENJU).

„Ili prezireš njegovu obilnu dobrotu, iščekivanje i strpljivost, a ne znaš da dobrotu Božja hoće da te vodi k obraćenju.“ (Rimljanima 2:4)

Stoga, unatoč istini koji smo čuli, ne smijemo dopustiti da su naše misli fokusirane na druge ljude i uspoređivati se s njima, već prvenstveno trebamo to primijeniti na sebi. Razlog tome je uobičajena pogreška da često i brzo osudimo druge, a sebe same ne prosuđujemo. Često je ta nesmotrenost ujedno i naš strah da ne budemo razotkriveni u činjenju upravo onoga u čemu osuđujemo druge. I to je bio problem upravo među rimskim kršćanima Židovima koji su za mnoge stvari optuživali kršćane poganskog porijekla dok sebe jednostavno nisu prosuđivali, što je bilo licemjerno. Zato im je i Pavao jasno rekao: „Zato nemaš isprike – tko god ti bio – o čovječe koji sudiš, jer u čem sudiš drugom, ti samog sebe osuđuješ, budući da ti, suče, običavaš činiti isto. A znamo da se kazna Božja vrši sukladno istini nad onima koji takvo što čine. Misliš li, o čovječe, koji sudiš onima

Dan reformacije

ZAGREB, 31. LISTOPADA 2009.

Organizator:

HRVATSKA KRŠĆANSKA KOALICIJA

www.hkk.hr

koji takve stvari čine, da ćeš izbjeći kazni Božjoj dok i sam isto činiš?" (Rimljanima 2:1-3)

Nemojmo zauzeti svoj samopravedan stav te razmišljati o drugim ljudima misleći da se te stvari i Pismo odnosi na druge, već pogledajmo na sebe. Pavao je to htio naglasiti, što ja osobno također smatram vrlo važnim - da se ne radi toliko o drugima, koliko je do nas samih. Stvar je u tome što ćemo mi napraviti u vezi istine o Božjoj srdžbi i nepravdom životu. Što učiniti u vezi njegove dobrote i vjernosti? Što sada kada imamo spoznaju da to činimo, da je Božji gnjev nad nama; da li nastaviti s uzdanjem u milost i ljubav koja „pokriva mnoge grijeha“ ili ipak nešto promijeniti? Ovdje bismo se trebali slomiti i biti iskreni jer se radi o našoj duši i vječnosti.

Božja dobrota, milost i strpljivost nam nisu dani kao bismo se mogli sakrivati u nepravdom i bezakonju misleći da smo radi spasenja zaštićeni od ikakvih utjecaja. U stvari, najgore je da kažemo kako se dobro osjećamo i ništa u vezi toga ne učinimo. Pismo nas upozorava na nadolazeći sud kojeg se ne može izbjeći. Možda ćemo u ljudskim očima izbjeći neke tjeskobe i nevolje na zemlji, ali sigurno onaj sud koji

dolazi, nitko neće izbjeći. Dakle, zaboravimo na druge i budimo iskreni prema sebi. Nemojmo ukrotiti svoja srca i tako na sebe gomilati gnjev „za dan gnjeva i očitovanja Božje pravde u suđenju koje će svakomu dati prema njegovim djelima:..." (Rimljanima 2:5b)

Pavao zaklinje Rimljane da ne budu okorjela srca; drugim riječima da ne budu tvrdoglavi (gr. riječ za okorjelo srce je *sklerotes*, znači suho, tvrdo, pokvareno srce), da ne imaju neskrušeno srce (gr. riječ za neskrušeno je *ametanoetos*; što znači pokajati se, promijeniti nečije misli, nepokajničko srce ili ono srce koje nakon ostaje isto); da ne zlorabe Božju dobrotu već iskoriste

★ Božja dobrota, milost i strpljivost nam nisu dani kao bismo se mogli sakrivati u nepravdom i bezakonju misleći da smo radi spasenja zaštićeni od ikakvih utjecaja. Pismo nas upozorava na nadolazeći sud kojeg se ne može izbjeći.

te zavape njemu za promjenu. To ustvari čini njegova dobrota, milost i strpljivost. Vraćaju nas njemu i njegovoj pravednosti; njegovoj svetosti; bliže njemu, a ne stvarima ovoga svijeta! Takvog evanđelja se Pavao nije stidio, takvog se evanđelja i mi ne moramo stidjeti jer ono neće opravdavati naša bezakonja i pokrivati naša grešna nepromijenjena stanja, već će donijeti silu promjene u nama; grijeh, odnosno nepravednost i bezakonje te djela tijela više nećemo opravdavati već ćemo se okrenuti od njih u silu pravog evanđelja.

Zato je i Pavao mogao reći da se on uistinu ne stidi (takvog) evanđelja. Mnogi se danas stide (lažnog) evanđelja jer nisu u njemu doživjeli pravu slobodu i oprostjenje. Mnogi žive i dalje u grijehu i bezakonju, zato ga se i stide, jer ga nisu kako treba iskusili. Za Pavla, i mnoge koji su se istinski pokajali, ono je bilo oslobađajuće i stvarno. Za njega evanđelje nije bilo samo dizanje ruku i odaziv na poziv na molitvu, odnosno prihvaćanje crkvenog članstva već „sila Božja za spasenje svakomu vjerniku, kako, u prvom redu, Židovu tako Grku. Jer u njemu se

očituje pravednost Božja, iz vjere u vjeri, kao što stoji pisano: Pravednik će živjeti od vjere.“ (Rimljanima 1:16-17)

Vjerujem da kada tako i učinimo, bit ćemo istinski slobodni od stanja tjeskobe i nevolja. Bit ćemo svjedoci da se naš život pretvorio u drugo stanje. Ako u dobrom djelu tražimo slavu, čast i besmrtnost, tada ćemo i dobiti život vječni, kaže apostol Pavao; „samovoljnicima i koji se protive istini, a pristaju uz nepravednost – njima srdžbu i gnjev... Naprotiv, slava čast i mir svakomu tko čini dobro, kako, u prvom redu, Židovu tako Grku! Upamtimo i prihvatimo činjenicu da: „...u Boga nema pristranosti. (Rimljanima 2:6-11)

★ Mnogi se danas stide (lažnog) evanđelja jer nisu u njemu doživjeli pravu slobodu i oprostjenje. Mnogi žive i dalje u grijehu i bezakonju, zato ga se i stide, jer ga nisu kako treba iskusili.

Copyright©2009. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Hrvatski proizvod

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".